

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/677/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311210191
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5311210191.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa: P. F., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXXX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom J. XXXX, A., proti odporkyni: G. X., nar. X.XX.XXXX, bytom N. XXXX, zastúpenej JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom so sídlom A. X. XXXX, A., v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 10C/192/2011-141 zo dňa 28. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom pozemku KNC č. 12015/1 - záhrady o výmere 319 m², ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedeného Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor pre katastrálne územie N., obec Raková, okres Čadca. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 99,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 569,39 €.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z vykonaného dokazovania, keď prihliadol na právoplatné rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 4 C 830/1980-53 zo dňa 15. 7. 1981, rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 7 C 921/1983-13 zo dňa 27. 12. 1983 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 9 Co 154/1984-22 zo dňa 30. 5. 1984 a rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 7 C 1071/1984-34 zo dňa 28. 5. 1985 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 9 Co 349/1984-47 zo dňa 18. 9. 1985), z ktorých mal preukázané vlastnícke právo navrhovateľa k spornej nehnuteľnosti. V priebehu konania neboli preukázané žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nadobudnutie vlastníckeho práva zo strany odporkyne, resp. jej právnych predchodcov v období po rozhodnutí súdov vo vyššie uvedených konaniach.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi náhradu trov pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa. Žiadala rozsudok prvostupňového súdu zmeniť a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť dôvodiac tým, že dôvody rozhodnutia nespĺňajú kritériá kladené na túto časť rozhodnutia a nevychádzajú zo zisteného skutkového stavu. Rozsudkom OS Čadca sp. zn. 7C/921/83 bolo rozhodnuté o povinnosti plniť - vydať navrhovateľovi citovanú parcelu. Navrhovateľ od roku 1985 nepožiadala o vydanie tejto parcely. Pokiaľ navrhovateľ odvodzoval svoje vlastnícke právo na základe právneho titulu - rozhodnutie D16/75, nemôže si pri uplatňovaní vydržania pozemku započítať dobu, po ktorú ju mal v držbe právny predchodca, ak

tento predchodca už sporný pozemok vydržal. Právo navrhovateľa je v zmysle ust. § 110 OZ premlčané. Navrhovateľ nepreukázal, ani nenavrhol vykonať dôkazy na skutočnosť, že od roku 1975 užíval túto nehnuteľnosť. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co473/2014, v ktorom sa uvádza, že vlastnícke právo sa nepremlčuje. Povinnosť vydať nehnuteľnosť - teda právo navrhovateľa na základe práva priznaného súdom sa však premlčuje. Odporkyňa je toho názoru, že procesný súd pokiaľ skúmal titul nadobudnutia spornej nehnuteľnosti, u odporkyne prekročil predmet konania.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Okresný súd na zistený skutkový stav aplikoval právne normy, pričom pri ich aplikácii ustálil, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Jeho právo ako navrhovateľa nemôže byť premlčané, nakoľko vlastnícke právo sa nepremlčuje v zmysle ust. § 100 ods. 2 OZ. Odporkyňa ani jej právni predchodcovia nikdy neužívali vrchnú časť predmetnej parcely, užívali len spodnú časť od Čadce, ktorá im bola aj odpredaná vo výmere 763 m². Horná časť pozemku o výmere 324 m² zostala jeho právnym predchodcom v ich vlastníctve. Nesúhlasil s vyjadrením odporkyne, že by nepreukázal, že od roku 1975 užíval predmetnú nehnuteľnosť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany účastníkov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Skutočnosť, že navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote nepožiadal o výkon rozhodnutia týkajúceho sa vydania spornej nehnuteľnosti, ho nezbavuje práva opätovne požiadať o ochranu súdnou cestou, pokiaľ je jeho vlastnícke právo ohrozené. Tak, ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, otázka vlastníctva bola vyriešená v predchádzajúcich konaniach o vydanie nehnuteľnosti a odporkyňa si v tomto prípade musela byť vedomá povinnosť vyplývajúca z právoplatného rozhodnutia. Vlastnícke právo (tak ako to opätovne správne konštatuje prvostupňový súd) sa nepremlčuje a keďže ani zo strany odporkyne neboli preukázané žiadne nové skutočnosti (ktoré eventuálne mohli nastať v čase od posledného rozhodnutia), nemohol prvostupňový súd (ani odvolací) hodnotiť otázku vlastníctva inak, než bola vyhodnotená v predchádzajúcich konaniach. Pokiaľ si odporkyňa, resp. jej právni predchodcovia nespĺnila povinnosť vyplývajúcu jej zo súdneho rozhodnutia a zároveň uplynula prekluzívna lehota na výkon rozhodnutia, navrhovateľ nemal inú možnosť ako opätovne sa domáhať vydania súdneho rozhodnutia, lebo bez takéhoto rozhodnutia je jeho postavenie neisté a nemôže ani dôjsť k zápisu vlastníctva v katastri nehnuteľností.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi, náhradu trov konania, nakoľko si tento náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.